

De Tamme kastanjeboom

Geachte leden van de gemeenteraad, buren en andere aanwezigen.

Goedenavond.

Mijn naam is: Tamme Kastanje.

Ik ben een rasechte Heerder naar! Ben nog nooit buiten Heerde geweest! Ik ben zelfs vergroeid met Heerde want ik sta diepgeworteld op het land aan de Professor Jonkerlaan nummer 8. Vroeger heette het hier Keuterstraat 2, maar dan praat ik over ruim 80 jaar geleden. Maar zo lang sta ik hier al!

Boven de grond sta ik op mijn mooist in de bloesemtijd. Daar genieten mensen van en ze komen tegen mijn stam aanzitten en rusten wat uit en genieten van al de vlinders, vogels, bijen en eekhoorns. En in de herfst zorg ik voor eetbare kastanjes. Heedernaren zijn gek op mijn kastanjes en kinderen vinden het leuk om de kastanjes te rapen en ermee te spelen.

De mensen van Baldershoef waren blij met en trots op mij. Dat was een mooie tijd. Ik werd geknuffeld en heel goed verzorgd. Ik kreeg regelmatig een knip- en snoeibeurt. Maar ik werkte ook hard. Onder de grond ben ik werkzaam met mijn wortelstelsel dat ongeveer net zo groot is als mijn kroon. Ik verzamel CO₂ uit de lucht om ons heen en geef er zuurstof voor terug. Dat weten niet veel mensen hoor.

Toen ik lang geleden hier net stond, was het hier heel rustig. Alleen een wit boerderijtje stond er aan de Keuterstraat en staat er nog steeds.

In de loop der jaren is er veel gebouwd om mij heen. Twee villa-tjes, het verpleeg- en verzorgingshuis de Wendhorst, Heerderhagen, mijn geliefde Baldershoef en aan de overkant van de laan werd een hele wijk uit de grond getoverd. Samen met andere bomen, het groen en niet te vergeten de Wendhorstbeek, hebben we hier een soort natuurcorridor. Een stuk groen, midden in Heerde, dat gebruikt wordt als toevluchtsoord voor heel veel grote en kleine dieren.

De jaren glijden voorbij. Elk jaar word ik nog steeds groter en krijg ik meer omvang. Maar Baldershoef is weggegaan. Geen knuffels, geen onderhoud en geen spelende kinderen meer. Veel andere bomen uit mijn omgeving zijn "om zeep geholpen". Ik vereenzaam hier een beetje. Een aantal jaren geleden werd er zelfs naast mij een appartementencomplex gebouwd. Op de plek waar eerst de technische dienst van het verpleeghuis druk in de weer was. Dat nieuwe

complex staat veel te dicht bij mijn wortels. Iedereen weet dat er ruimte rond mijn stam moet zijn! Mijn werk onder de grond komt in gevaar en ik moet zorgen dat mijn wortelstelsel gezond blijft.

Zo langzaam weet ik er beter mee om te gaan dat Baldershoef weg is en zelfs helemaal is gesloopt. Wat overgebleven is, is een grote plas water. Maar dat is voor veel vogels, steenmarters, een enkele vos, eenden, de katten uit de buurt, vleermuizen en allerlei andere dieren, een fijne bijkomstigheid. En, eerlijk gezegd, ik lust zelf ook wel een flinke slok.

Maar het ergste moet nog komen.

Mensen willen gaan bouwen op dit stuk land. Ze zeggen dat ze 4 appartementencomplexen gaan bouwen die 2 of 3 verdiepingen hoog worden. Elke verdieping is ongeveer 3 meter hoog! 3 verdiepingen van 3 meter hoog en nog een ondergronds gebouwde garage, dat wordt minstens 13 of 14 meter hoog! Dat is nog hoger dan dat nieuwe appartementencomplex van hiernaast! Mijn vrienden en ik willen graag om ons heen kunnen kijken en niet "vervallen" tussen blokken steen.

Ik snap het wel. Er moet iets nieuws komen. Maar kunnen er dan niet meer grondgebonden huizen of villaatjes komen? Of iets waar mensen in een soort inleunwoning of aanleunwoning, met zorg, terecht kunnen? Dat is toch veel mooier om in te wonen dan in die fantasie-loze blokkendozen?

Ik wil ondergronds blijven werken en bovengronds voor bloesem en kastanjes zorgen. Ik wil een thuis zijn voor al mijn vrienden boven en onder de grond. En natuurlijk wil ik weer geknuffeld worden, kinderen zien spelen en mensen zien genieten van de natuur om ons heen. Dat moet mogelijk zijn, als we het allemaal maar willen!

Mijn naam is niet echt Tamme Kastanjeboom. Ik ben helaas geen bomenfluisteraar, ik ben slechts een van de vele burens rond voormalig Baldershoef. De vage plannen voor het perceel van 4000m² op de Professor Jonkerlaan 8 baren ons heel veel zorgen. We hopen dat onze gemeente Heerde heel zorgvuldig om zal gaan met de goothoogte van 4 meter en de maatschappelijke bestemming die op dit perceel rusten!

Dank voor het aanhoren van mijn verhaal.